З НОВЫМ НАВУЧАЛЬНЫМ ГОДАМ!

ПЕРШАКУРСНІКІ!

У ПАХОД ЗА ВЕДАМІ

Сёння — першы дзень новага навучальнага года. Амаль кожны трэці грамадзянін нашай краіны сядзе за парты, каб абагачаць сябе ведамі. Адны будуць авалодваць асновамі навук, другія — набываць любімыя прафесіі.

Напружаная пара пачынаецца і для чатырохтысячнага калектыву студэнтаў нашага ўніверсітэта. Перад імі стаяць вялікія і адказныя задачы. Адна з галоўных — добра вучыцца, глыбока і трывала засвойваць увесь матэрыял вывучаемага курса. Кожны, хто вырашыў набываць спецыяльнасць у нашым універсітэце, павінен даражыць яго гонарам, імкнуцца ў рады правафланговых. Гэта асабліва трэба запамятаць першакурснікам.

Для плённай вучобы ва ўніверсітэце ствараюцца ўсе ўмовы. Да новага навучальнага года добра падрыхтаваны аўдыторыі, лабараторыі, вучэбныя кабінеты. Матэрыяльная база папоўнілася новымі прыборамі, дапаможнікамі, абсталяваннем. Не многа засталося чакаць, калі будзе здадзены ў эксплуатацыю новы корпус універсітэта, які адпавядае высокім сучасным патрабаванням. Вядуцца работы па завяршэнню будаўніцтва інтэрната кватэрнага тыпу.

Сённяшні студэнт не павінен абмяжоўвацца толькі вучобай. Ён абавязан далучацца да навукова-даследчай работы, актыўна ўдзельнічаць у грамадскім жыцці, займацца спортам, набываць грамадскія прафесіі. Менавіта такія, усебакова развітыя спецыялісты цяпер патрэбны краіне. Поспех справы можна забяспечыць тады, калі ў групах будзе шырока развіта пачуццё калектывізму, узаемавыручкі, сапраўднай таварыскасці і прынцыпнасці. Трэба, каб ні адзін студэнт не заставаўся ў цяні, непрыкметным, а заўсёды мог выставіць сваё я ў самым лепшым сэнсе.

Дык з новым навучальным годам вас, таварышы! Вялікіх вам поспехаў у нялёгкім паходзе за ведамі!

З УСТУПЛЕННЕМ У СТУДЭНЦКУЮ СЯМ'Ю!

Радасны настрой у гэтых дзяўчат. Усе яны закончылі школу з залатым медалем, сталі студэнткамі эканамічнага факультэта нашага ўніверсітэта.

НА ЗДЫМКУ (злева направа): Алена Цыганок, Алена Лапіцкая, Любоў Каган, Тамара Габдуліна, Валянціна Вегера.

ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 24 (157) | Субота, 1 верасня 1973 г. | Год выдання 5-ты | Цана 2 кап.

ДАСТОЙНАЕ ПАПАЎНЕННЕ

Вось і прыйшоў верасень. Зноў ажылі аўдыторыі, лабараторыі, кабінеты. У гатоўнасці спартыўныя базы, гасцінна расчынены для наведвальнікаў дзверы чытальных залаў.

Сёлета ў студэнцкі калектыў дзённага аддзялення ўліваецца 875 першакурснікаў — на 50 больш, чым летась. Для ўсіх іх шлях у студэнцкую сям'ю быў нялёгкім. Давялося вытрымаць конкурс, які справядліва параўноўваюць з барацьбой, у якой абавязкова ёсць пераможцы і пераможаныя. Сёлета, як і ў папярэднія гады, першакурснікамі другога ў Беларусі ўніверсітэта сталі лепшыя з лепшых, найбольш падрыхтаваныя юнакі і дзяўчаты.

У працэсе ўступных экзаменаў і конкурснага адбору ва ўніверсітэт змог паступіць толькі кожны трэці абітурыент, а на некаторыя спецыяльнасці — адзін з 5—10 чалавек.

З ліку залічаных у ГДУ 200 абітурыентаў мелі па два і больш гадоў стажу практычнай работы, 209 — узнагароджаны рознымі граматамі, 25 — выпускнікі тэхнікумаў, сярод якіх 9 атрымалі дыпломы з адзнакай.

Сёлета, як паказалі ўступныя экзамены, якасць падрыхтоўкі выпускнікоў школ значна вышэйшая. Аб гэтым сведчыць і сярэдні бал атэстатаў.

Тое, што ў наш універсітэт паступае моладзь з добрай падрыхтоўкай, з'яўляецца пераканаўчым пацвярджэннем росту яго папулярнасці. У ГДУ можна стаць спецыялістам высокай кваліфікацыі. Не выпадкова вельмі многія жадаюць тут вучыцца. У ліку сёлетніх абітурыентаў было 110 медалістаў. 84 з іх паспяхова вытрымалі экзамены і сталі студэнтамі. 443 абітурыенты здалі ўступныя экзамены толькі на «4» і «5».

Натуральна, першымі аказаліся ў ліку першакурснікаў 125 выпускнікоў падрыхтоўчага аддзялення, якія ў свой час прайшлі працоўную загартоўку, адслужылі ў радах Савецкай Арміі.

Прыемным з'яўляецца той факт, што з кожным годам у наш універсітэт паступае ўсё больш і больш моладзі з сельскай мясцовасці. Сёлета студэнтамі ГДУ сталі 263 выпускнікі сельскіх школ, што складае 30 працэнтаў ад агульнай колькасці паступіўшых.

Сярод новага папаўнення шмат здольных, сапраўды таленавітых юнакоў і дзяўчат, добрых танцораў, спевакоў, музыкантаў, перспектыўных спартсменаў, актывістаў грамадскага жыцця. Пералічыць іх проста немагчыма. Назаву толькі некаторых. Закончыўшы школу з залатым медалем, ва ўніверсітэт паступіла на аддзяленне рускай мовы і літаратуры Ірына Багдановіч. Яна піша вершы, з'яўляецца членам літаратурнага аб'яднання «Рунь», якое існуе пры рэдакцыі абласной газеты «Гомельская праўда». На гістарычнае аддзяленне паступіла Наталля Даманцэвіч, якая два гады працавала намеснікам дырэктара народнага музея У. І. Леніна, удзельнічала ў ВДНГ рэспублікі. Наталля — выдатная чытальніца, вопытны лектар і экскурсавод.

Першакурснікамі фізічнага факультэта сталі пераможцы абласных алімпіяд юных фізікаў Юрый Бадзюкоў, Яўген Дзей, Міхаіл Пакаташкін, Віктар Канаплянікаў. Вышэйшую адукацыю па фізічнай культуры будуць набываць маладыя, але ўжо вядомыя за межамі вобласці спартсмены кандыдаты ў майстры і першаразраднікі Сяргей Цвіннікаў, Ігар Поршнеў, Тамара Кур'ян, Надзя Кошкіна, Віктар Вараб'ёў, Валерый Балабоцька, Віктар Байкоў і многія іншыя.

У новым навучальным годзе наш універсітэт атрымаў добрае папаўненне. Першакурснікі павінны хутка ўліцца ў шматлікі студэнцкі калектыў.

Ю. ХАДАКОЎСКІ, дацэнт, адказны сакратар прыёмнай камісіі

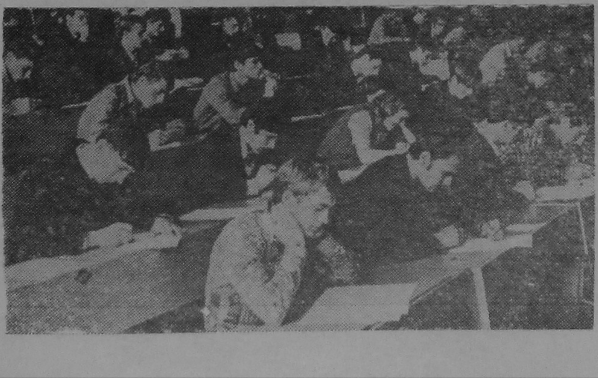

Сёлета на факультэт фізічнага выхавання паступала 340 юнакоў і дзяўчат. Большасць з іх паспяхова вытрымала ўступныя экзамены. Студэнтамі сталі тыя, хто не толькі мае трывалыя веды па асновах навук, але і па-сапраўднаму сябруе са спортам, выканаў нарматывы пры здачы спецыяльных дысцыплін.

На здымку: пішуць сачыненне абітурыенты факультэта фізічнага выхавання.

Фота А. Рудчанкі.

ЦЁПЛАЯ СУСТРЭЧА

У ліпені назначан рэктарам нашага ўніверсітэта доктар фізіка-матэматычных навук Барыс Васільевіч Бокуць, які працаваў да гэтага загадчыкам лабараторыі крышталаоптыкі Інстытута фізікі Акадэміі навук БССР. Нядаўна ў актавай зале адбылася сустрэча прафесарска-выкладчыцкага саставу, супрацоўнікаў, служачых і рабочых ГДУ з новым рэктарам.

Сход адкрыў прарэктар па навуковай рабоце прафесар М. В. Навучыцель. Ён прадставіў слова міністру вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. М. Мяшкову.

Для паспяховага станаўлення ГДУ, як адзначыў М. М. Мяшкоў, вельмі многае зрабіў былы рэктар акадэмік АН БССР У. А. Белы, які з'яўляецца цяпер яе віцэ-прэзідэнтам.

Міністр выказаў падзяку прафесару М. В. Навучыцелю, які на працягу доўгага часу па сумяшчэнню выконваў абавязкі рэктара ўніверсітэта, дамагаўся далейшага ўдасканалення ўсяго вучэбна-выхаваўчага працэсу ў падрыхтоўцы кадраў для народнай гаспадаркі.

Міністр прадставіў прысутным новага рэктара доктара фізіка-матэматычных навук Б. В. Бокуця, ахарактарызаваў яго як буйнога вучонага і даследчыка, добрага арганізатара і выказаў цвёрдую ўпэўненасць у тым, што пад кіраўніцтвам Барыса Васільевіча Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт заўсёды будзе ў ліку лепшых вышэйшых навучальных устаноў рэспублікі.

Затым выступіў загадчык аддзела навукі і навучальных устаноў ЦК КПБ А. Ц. Караткевіч. У сваім выступленні ён звярнуў увагу прысутных на паспяховае ажыццяўленне рашэнняў X пленума ЦК КПБ аб узмацненні партыйнага кіраўніцтва камсамолам, паляпшэнні навучання і ідэйна-палітычнага выхавання студэнцкай моладзі.

А. Ц. Караткевіч таксама ахарактарызаваў доктара фізіка-матэматычных навук Б. В. Бокуця, як здольнага вучонага і ўмелага арганізатара, пад кіраўніцтвам якога Гомельскі ўніверсітэт дасягне новых поспехаў у вырашэнні ўсіх задач, якія паставіла Камуністычная партыя перад вышэйшай школай.

Цёпла сустрэты прысутнымі на сходзе выступіў доктар фізіка-матэматычных навук новы рэктар нашага ўніверсітэта Барыс Васільевіч Бокуць. Ён падзякаваў за аказанае давер'е і запэўніў, што не пашкадуе сіл і ведаў, каб апраўдаць гэта высокае давер'е.

НА ГАСТРОЛЯХ — «РАДЗІМІЧЫ»

Усё большую папулярнасць заваёўвае сярод гледачоў лаўрэат абласнога і гарадскога аглядаў вакальна-інструментальны ансамбль «Радзімічы». Гэты самабытны калектыў часта выступае не толькі на сцэнах ГДУ і Гомеля, але і далёка за яго межамі.

Сёлета ў час летніх канікул радзімічане пабывалі ў многіх раёнах Гомельшчыны і паказалі для працаўнікоў сельскай гаспадаркі вобласці каля 50 канцэртаў. Цяпер самадзейныя артысты ўніверсітэта — на месячных гастролях. Сваё мастацтва яны паказваюць у совенчай Малдавіі. Ансамбль выступіць з канцэртамі таксама на Украіне.

СЛОВА—ПЕРШАКУРСНІКАМ

Момант выключнай сканцэнтраванасці і напружанасці. Позіркі гэтых дзяўчат скіраваны на дошку, дзе вывешаны загад рэктара аб залічэнні абітурыентаў на першы курс.

Прайшлі ці не? Адказ на гэта пытанне дае спіс. Знайшоў сваё прозвішча — радуйся, няма — не сумуй, настойліва рыхтуйся да экзаменаў у наступным годзе.

Напярэдадні новага навучальнага года карэспандэнт нашай газеты сустрэўся з тымі, хто паспяхова здаў уступныя экзамены і залічаны на першы курс універсітэта. Для інтэрвіруемых было зададзена тры пытанні:

1. Ад чаго з'явілася жаданне вучыцца ў ГДУ?

2. Чым абумоўлена выбраная прафесія?

3. Якое пачуццё перад уступленнем у студэнцкую сям'ю?

АЛЕГ РАП'ЕЎСКІ, выпускнік гомельскай СШ № 8:

Няма сэнсу пакідаць родны горад. Таму я без хістанняў вырашыў паступіць у Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт. Упэўнен, што тут здолею атрымаць глыбокія веды.

На фізічны факультэт я паступіў не выпадкова. Яшчэ ў школе настаўнік фізікі Эдуард Барысавіч Драпкін прывіў мне вялікую любоў да гэтага прадмета. Ён жа параіў мне ў выбары прафесіі.

Уступныя экзамены я вытрымаў паспяхова. У тым, што мяне залічаць, не сумняваўся. Хвалявацца не даводзілася. Рады таму, што мара мая ажыццявілася. Пастараюся вучыцца так, каб як мага больш атрымаць ведаў.

АНТАНІНА РУДЭНКА, выпускніца рэчыцкай СШ № 3:

Я часта была ў Гомелі. Мне падабаецца гэты горад. Таму і вырашыла прыехаць сюды на вучобу. І яшчэ не сакрэт: не хацелася далёка ад'язджаць ад бацькоў.

З пятага класа я марыла стаць настаўніцай. Пасля васьмага цвёрда вырашыла паступаць на гісторыка-філалагічны факультэт. Конкурс у нас быў вялікі. Мне пашанцавала.

Для мяне прыкладам з'яўляецца наш былы класны кіраўнік Ніна Аляксееўна Гілёва. Я буду імкнуцца стаць такой жа добрай настаўніцай, як яна.

ТАЦЦЯНА КАЛІНІНА, выпускніца рэчыцкай СШ № 3:

У мінулым годзе я паступала на юрфак МДУ. Не прайшла па конкурсу. Давялося год папрацаваць. Сёлета зноў паспрабавала шчасця. Як бачыце, яно мне ўсміхнулася. Толькі на гэты раз у Гомельскім універсітэце.

Я паступіла на эканамічны факультэт. Тут вучыцца мая дваюрадная сястра. Яна і параіла мне выбраць прафесію эканаміста. Думаю, што не расчаруюся ў ёй.

Цяпер перажываю пачуцці радасці і адначасова трывожуся. Студэнцкае жыццё для мяне мала знаёма. Хачу толькі аднаго — добра вучыцца.

ВАЛЕРЫЙ ДАМАНЬКОЎ, выпускнік гомельскай СШ № 8:

Я — гамяльчанін. Люблю спорт. Дык як было не выкарыстаць магчымасць, не паспрабаваць паступіць на факультэт фізічнага выхавання. Першая ж спроба аказалася ўдалай.

На працягу некалькіх гадоў я займаўся ў ДЮСШ № 7. Нашым трэнерам быў выдатны педагог Станіслаў Цюрын. Многія яго выхаванцы сталі спецыялістамі фізічнай культуры. Шляхам свайго трэнера вырашыў пайсці і я.

Прыемна адчуваць цяпер, што рыхтаваўся не дарэмна. Зараз перажываю самыя радасныя пачуцці. Ва ўніверсітэце буду старацца паспяхова вучыцца і дабівацца высокіх спартыўных дасягненняў.

...Інтэрв'ю толькі з чатырма першакурснікамі з 875. Але і па іх адказах можна пераканацца ў тым, што юнакі і дзяўчаты, якія сёлета ўпершыню зоймуць месцы ў аўдыторыях і лабараторыях універсітэта, выбралі сапраўды любімыя прафесіі, прыйшлі з цвёрдым намерам набыць трывалыя веды, каб стаць высокакваліфікаванымі спецыялістамі.

ДЫК, ЯК ГАВОРЫЦЦА, НІ ПУХУ, НІ ПЯРА!

УЗНАГАРОДЫ АТРАДАМ

Кожны дзень у адрас камітэта камсамола ўніверсітэта паступаюць граматы, якімі ўзнагароджаны сёлета нашы студэнцкія будаўнічыя атрады. Адной з іх удастоен атрад «Універсал-73». Ён узнагароджан Буда-Кашалёўскім раённым аддзелам культуры за актыўны ўдзел у культурна-масавай і лекцыйнай прапагандзе сярод насельніцтва раёна.

ПА ПУЦЁЎКАХ ПРАФСАЮЗА

Многія студэнты ў час летніх канікулаў умацавалі сваё здароўе. Па прафсаюзных пуцёўках у спартыўна-аздараўленчым лагеры пабыло 430 чалавек, 57 студэнтаў ездзілі ў дамы адпачынку і санаторыі.

ЭКСКУРСІЯ Ў КІЕЎ

Прафком універсітэта арганізаваў для членаў СНТ экскурсію ў сталіцу братняй Украіны. На працягу двух дзён яны знаёміліся з адным з прыгажэйшых гарадоў нашай краіны, яго гістарычнымі помнікамі, выдатнымі архітэктурнымі збудаваннямі. Ва ўдзельнікаў гэтай паездкі засталося шмат уражанняў.

МАЦНЕЮЦЬ СЯБРОЎСКІЯ СУВЯЗІ

Студэнцкае лета! Яно заўсёды незабыўнае. Цікавыя падарожжы і сустрэчы, праца ў будаўнічых атрадах на важнейшых камсамольскіх аб'ектах пяцігодкі, адпачынак на ўлонні прыроды — усё гэта па кідае глыбокі след у памяці кожнага юнака і дзяўчыны.

Гутару з намеснікам сакратара камітэта камсамола Янінай Ляльковай:

— Што найбольш за ўсё запамяталася ад мінулага лета?

— Цікавага было шмат. Перш за ўсё хочацца сказаць пра сустрэчу са студэнтамі Егілонскага ўніверсітэта з братняй Польшчы. Абмен дэлегацыямі паміж нашымі навучальнымі ўстановамі стаў традыцыйным. Польскія сябры правялі ў Гомелі дзесяць ліпеньскіх дзён. Яны наведалі кінатэатры, цырк, парк, пабывалі на прадпрыемствах горада, у піянерскім лагеры. Гэта сустрэча садзейнічала далейшаму ўмацаванню сяброўскіх сувязей паміж студэнтамі двух універсітэтаў.

Таксама традыцыйным стаў абмен будаўнічымі атрадамі паміж нашым універсітэтам і педінстытутам і вышэйшай сельскагаспадарчай школай з чэскага горада Чэскэ-Будзэйвіцэ.

— Дзе працавалі чэхаславацкія студэнты?

— Разам з байцамі атрада «Беларусь-73» нашага ўніверсітэта яны будавалі птушкафабрыку ў вёсцы Цярэшкавічы Гомельскага раёна.

У першы ж дзень была праведзена ўрачыстая лінейка двух атрадаў, якія аб'ядналіся ў адзін — інтэрнацыянальны. Адбылося прысвячэнне ў байцы СБА, уручэнне значкоў і эмблем.

Нашы і чэшскія рабяты працавалі плённа. У вольны час яны праводзілі спаборніцтвы па валейболу, футболу, баскетболу, па шахматах і шашках. І якім бы ні быў вынік матчаў, заўсёды перамагала Дружба.

Нашы студэнты сумесна з чэскімі падрыхтавалі канцэрт, з якім выступілі перад працаўнікамі калгаса імя Урыцкага.

Інтэрнацыянальны атрад стараннa папрацаваў у мясцовай гаспадарцы на нарыхтоўцы кармоў. Заробленыя грошы пералічаны ў фонд будаўніцтва горада Гагарына.

Чэшскія сябры сустракаліся з вясковай моладдзю, агледзелі жывёлагадоўчы комплекс гаспадаркі, пабывалі на заводзе «Гомсельмаш» і на аб'ектах ПМК-10. Вялікае ўражанне ў нашых гасцей засталося ад сустрэч з юнымі ленінцамі ў піянерскіх лагерах.

У шчырай, цёплай абстаноўцы праходзіла сустрэча са знатнымі людзьмі і камсамольскімі работнікамі горада, з актывам нашага ўніверсітэта. Студэнты з Чэхаславакіі жыва цікавіліся жыццём савецкіх людзей, іх бытам і адпачынкам, планамі на будучае.

Моладзі братняй краіны вельмі спадабаўся наш родны Гомель, яго зялёныя вуліцы, скверы, выдатны парк над Сожам.

Для чэхаславацкіх сяброў былі наладжаны паездкі ў сталіцу нашай рэспублікі — горад Мінск, да Кургана Славы і мемарыяльнага комплекса «Хатынь».

Была таксама арганізавана экскурсія і ў Кіеў. Яны дабіраліся туды на кацеры па Сожы і Дняпры, па шляху любаваліся навакольнай прыгажосцю.

— Хто яшчэ быў госцем нашага ўніверсітэта?

— Падарожнічаючы па Савецкаму Саюзу, наведала Гомель дэлегацыя студэнтаў Дрэздэнскага педінстытута, якія падтрымліваюць цесныя сяброўскія сувязі з Маскоўскім дзяржаўным універсітэтам імя Ламаносава. Гэта была таксама адна з вельмі прыемных і памятных сустрэч.

Гутарку запісала В. Сувіжэнка.

Хвалюючай была сустрэча на вакзале з байцамі будаўнічага атрада, які прыехаў на Гомельшчыну з Чэхаславакіі. Моцныя поціскі рук, радасныя ўсмешкі. Сустракаліся сапраўдныя сябры.

ТРЭЦІ ПРАЦОЎНЫ—ФІНІШАВАЎ!

У трэцім працоўным семестры сёлетняга года ўдзельнічала 650 байцоў у саставе 26 будаўнічых атрадаў нашага ўніверсітэта. Яны ўнеслі дастойны ўклад у агульнанародную справу — датэрміновае выкананне заданняў трэцяга, рашаючага года дзевятай пяцігодкі.

З сённяшняга нумара газеты мы пачынаем расказваць аб працоўных буднях універсітэцкіх будаўнічых атрадаў, аб іх здзяйсненнях і карысных справах.

Злева — камсамольскія пуцёўкі атрымалі байцы атрада «Універсал-73» Тамара Канстанцінава і Мікалай Кундулеў.

Справа — на ўрачыстай лінейцы байцоў будаўнічых атрадаў. З пачаткам трэцяга, працоўнага семестра яго ўдзельнікаў віталі намеснік сакратара парткома ўніверсітэта Яўген Антонавіч Семянчук і сакратар камітэта камсамола Тамара Ільянкова.

ДОБРЫ СЛЕД

пра тое, як прайшоў адзін працоўны дзень у будаўнічым атрадзе «Амфібія», наш расказ

ШАСЕЙКА, як страла. Бачна на некалькі кіламетраў. Бліскучай пад сонцам істужкай пралегла яна праз бяскрайнія лясныя масівы.

Спачатку мы едзем па бруку. Потым пачаўся асфальт.

—Бліжэйшы шлях да Кіева, —зазначыў адзін з нашых спадарожнікаў. — Нейкіх тры-чатыры гадзіны язды — і там. Нараўлянцы часта бываюць на Украіне.

Слухаю словы, якія сведчаць аб добрым суседстве працаўнікоў рэспублік-сясцёр і любуюся непаўторнай прыгажосцю Нараўляншчыны. Хваёвыя бары, дубовыя і бярозавыя гаі перамяжоўваюцца з дробналессем. Месцамі да самай дарогі прыступаюцца балоты. Сям-там скрозь зараснікі прабіваюцца ледзь прыкметныя рачулкі.

Гэта і ёсць адзін з раёнаў беларускага Палесся — Усесаюзная камсамольская ўдарная будоўля. Рукамі маладых тут аднаўляецца зямля, ператвараецца ў кладоўку вялікага багацця. Людзі з дапамогай магутнай тэхнікі ўсё ў большых межах вядуць наступленне на балоты. Там, дзе яшчэ нядаўна была багна, ужо радуюць вока ўраджайныя нівы, новабудоўлі.

НЕ ПЕРШЫ год выязджаюць на меліярацыйныя трасы студэнты Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта. Найбольшых поспехаў дабіўся атрад «Амфібія». У яго працоўную біяграфію ўжо ўпісана пяць старонак. Самая яркая— мінулагодняя. Летась амфібіеўцы выйшлі пераможцамі ў сацыялістычным спаборніцтве атрадаў, занятых на меліярацыі. Яны асвоілі 124 тысячы рублёў капіталаўкладанняў. Гэта — самы высокі паказчык у рэспубліцы. За дасягнутыя поспехі атрад узнагароджаны Ганаровай граматай Міністэрства меліярацыі і воднай гаспадаркі БССР, а камандзір Уладзімір Касабукін — Ганаровай граматай ЦК ВЛКСМ.

Многа жадаючых працаваць у правафланговым атрадзе было і сёлета. Заслужылі гэтае права самыя дастойныя, надзейныя і старанныя студэнты і маладыя выкладчыкі факультэта фізічнага выхавання ўніверсітэта.

Атрад зноў узначаліў камсамолец Уладзімір Касабукін.

Дарэчы, атрад «Амфібія» — высокай спартыўнай кваліфікацыі. У яго саставе з 29 чалавек 7—майстры спорту СССР, Гэта — сам камандзір Уладзімір Касабукін, Аляксандр Кузьменка, Пётр Пракапчук, Віктар Кільчэўскі, Аляксандр Кугушаў, Мікалай Смалякоў, Міхаіл Дудкоў. Астатнія байцы атрада — спартсмены-разраднікі.

Атрад «Амфібія» сёлета дыслацыруецца ў вёсцы Міхайлаўка — адной з самых аддалёных у раёне. Рабяты вядуць работу на ўчастку «Дзёрнавічы» Нараўлянскай ПМК-20. І перш, чым азнаёміцца з іх працай і жыццём, я меў кароткую размову з начальнікам перасоўнай механізаванай калоны Б. І. Цімафеевым.

—Проста малайцы. Выдатна працуюць! — ацаніў працу байцоў атрада Барыс Іванавіч.

Словы сапраўднага задавальнення і вялікай удзячнасці ў адрас амфібіеўцаў выказваў і начальнік участка «Дзёрнавічы» Міхаіл Мікалаевіч Ануфрыенка, калі мы ехалі разам з Нароўлі ў Міхайлаўку.

— Ужо чацвёртае лета працуюць у нас студэнты. У папярэднія гады былі атрады з Мазырскага педінстытута. Таксама стараліся. Але з гамельчанамі — не параўнаць. Гэтыя вызначаюцца працаздольнасцю, армейскай дысцыплінаванасцю, уменнем павесяліцца ў мінуты адпачынку. Словам, хлопцы што трэба! Рады прымаць такіх кожны год.

Гэта гаварыў чалавек, пад чыім непасрэдным кіраўніцтвам працуе будаўнічы атрад. Шмат пахвальных слоў пра яго байцоў давялося пачуць таксама ад галоўнага інжынера ПМК-20, механізатараў, рабочых, звычайных людзей. І першым абавязкова называлі камандзіра Уладзіміра Касабукіна. Надта ж прыкметнай стала яго распарадчасць, арганізатарская здольнасць, вялікае ўмельства як спартсмена, музыканта, мастака.

Так і гаварылі:

— Во, гэта сапраўдны камандзір!

Перш за ўсё хацелася сустрэцца з самім Уладзімірам.

УЖО ПРЫ ПАД'ЕЗДЗЕ да вёскі Міхайлаўка бачны Дзяржаўны флаг Беларускай ССР, які высока развіваецца над цагляным будынкам. Тут — на сядзібе ўчастка «Дзёрнавічы»— размясціўся атрад. Аб гэтым напамінае не толькі флаг, але і чырвонае палотнішча са словамі «СБА «Амфібія» ГДУ», плакаты пра студэнцкія будаўнічыя атрады і іншая нагляднасць.

Байцы атрада пасяліліся ў клубе меліярацыйнага ўчастка. Заходжу туды. Ні душы. Усе заняты працай. У вочы кідаецца чысціня і парадак. Акуратна запраўлены ложкі. Нідзе нічога лішняга. На відным месцы — насценная газета, графік дзяжурства і распарадак дня. Як у армейскай казарме. І сапраўды, ужо адно гэта сведчыць аб высокай дысцыпліне ў атрадзе.

Заходжу ў перасоўны вагончык, што стаіць побач. На дзвярах надпісы: «Штаб будаўнічага атрада», «Медпункт». У пакоі штаба ажыўлена. Вакол чарнявага, сярэдняга росту сімпатычнага юнака ўюнамі круцяцца падлеткі. Як бачна, рыхтуецца штосьці цікавае.

— Ну, супакойцеся, — добразычліва сказаў гаспадар штаба і прадставіўся: — Камандзір атрада...

Пасля знаёмства Уладзімір Касабукін прапанаваў:

— Сёння заняткі спартыўнай секцыі піянерскага лагера «Спадарожнік», які мы арганізавалі пры сваім атрадзе. Калі жадаеце, пайшлі з намі.

І вось мы крочым па жытнёваму ржышчу. Хлапчукі з лагоднасцю і шчырасцю ні на крок не адступаюць ад камандзіра. Кожны стараецца крочыць з ім побач. Наперабой дзеляцца сваімі думкамі, прапановамі, прагнозамі. Так і раздаецца:

— Валодзя, Валодзька, паслухай...

А ён з рабятамі, як роўны з роўнымі.

Дзіцячай радасці няма канца. Проста люба глядзець на гэтых паслухмяных басаногіх, чарнявых і бялёсых, з рабацiннем на твары і блакітнымі, як неба, вачыма хлапчукоў. І зразумела такая вялікая іх прывязанасць да Уладзіміра Касабукіна. Яшчэ б! Іх кумір — майстар спорту СССР па біятлону. Па гэтаму віду ён трэніруе зборную каманду Гомельшчыны. Вінтоўкі прывёз з сабою. Рабяты ў надзейным месцы абсталявалі часовае стрэльбішча.

— На першых занятках, — расказвае Валодзя, — многія члены секцыі нават вінтоўкі ў руках трымаць не ўмелі. Што ні выстрал — міма. Цяпер зусім іншая справа. Самі пабачыце.

На агнявы рубеж пачаргоўна залягалі адна за другой пары юных стралкоў. Першыя пяць патронаў — пробныя, наступныя пяць — кантрольныя. Валодзя падказвае, у якой пазіцыі трэба весці стральбу, як лепш узяць прыцэл. Нельга было не пацешыцца, з якім захапленнем дзетвара вяла спаборніцтвы. Пасля іх сама больш радаваўся шасцікласнік Ваня Маргулец. На гэты раз ён стаў пераможцам. З пяцідзесяці магчымых выбіў 42 ачкі. Тры пулі леглі ў дзесятку.

Радасцю ззяў тварык і дзевяцігадовага Сашы Буйды. Ён таксама страляў нядрэнна, выбіў 26 ачкоў — больш за некаторых старэйшых сябрукоў.

Закончыліся стрэльбы, і малышы, абступіўшы камандзіра, у адзін голас загаварылі:

— Валодзя, а да заўтрага мы самі саб'ём шчыт з дошак. З планкамі. Такі, каб у зямлю ўкапаць.

Камандзір ухваліў ініцыятыву і распарадзіўся:

— А цяпер, братва, па дамах. Пара на абед.

Сам Валодзя паспяшаўся ў сталоўку, каб своечасова адправіць страву для байцоў атрада. Адны з іх нарыхтоўвалі дзярніну, другія — калкі і рыззё для абплёткі канала, трэція — працавалі на закладцы трубы, чацвёртыя — умацоўвалі адхоны цэнтральнага канала, які працягнуўся ўздоўж дарогі, што вядзе з вёскі Дзёрнавічы ў Міхайлаўку.

АБ'ЕКТ у амфібіеўцаў нялёгкі. Асабліва дастаецца на цэнтральным канале. Грунт тут, як называюць яго, — мылец-плывун. Хутка змываецца вадой. Пройдзе дождж, і на адхонах паяўляюцца раўчукі. Месцамі павымывала цэлыя канавы. Засыпаць бульдозерам — не прыступішся. Даводзіцца ўручную. І хлопцы працуюць рыдлёўкамі ў поце твару. Ад раніцы да позняга вечара.

Метр за метрам аплятаецца канал, умацоўваюцца і акаймляюцца дзярнінай адхоны. Гл.і дзіш і здаецца, што вада бяжыць па бясконцаму карыту.

Нялёгка і тым байцам, які працуюць на збудаванні труб. Гэтай работай у асноўным заняты камісар атрада Міхаіл Саўчанка, Віктар Грамыка і Васіль Башлакоў. Хлопцы працуюць таксама ад раніцы і да заходу сонца. Была ўжо пятая гадзіна. Не хапіла цэменту. Хутка паслалі аўтамашыну і даставілі яго. Закончылі работу прыцемкамі.

БЫЛО каля 9 гадзін вечара, калі мы зноў сустрэліся з камандзірам атрада Уладзімірам Касабукіным. Ён пабываў каля ўсіх брыгад будаўнічага атрада і вяртаўся, каб назаўтра дамовіцца з кіраўніцтвам участка наконт тэхнікі.

— Ну як справы? — спытаў яго начальнік участка Міхаіл Мікалаевіч Ануфрыенка.

— Добра. Бетон залілі, стойкі засмалілі. Назаўтра патрэбен пад'ёмны кран. Будзем перакрыццё класці, — растлумачыў Валодзя і на момант задумаўся. Потым дадаў:

— Без трактара таксама не абысціся. Рукамі пліты не падцягнем. Не па сіле.

— Тэхніку дадзім абавязкова, — запэўніў начальнік і спытаў:

— А як катлаван засыпаць мяркуеце? Бульдозерам можна толькі з аднаго боку.

— З двух зможам, Мікалаевіч. Я ўжо абдумаў, — і Валодзя падзяліўся сваімі планамі.

Рабяты вырашылі засыпаць катлаван спачатку з даступнага боку, потым пакласці прагоны і праз іх насоўваць грунт на супрацьлеглы бок.

— А што, разумна, — ухваліў прапанову Міхаіл Мікалаевіч. — Толькі асцярожнымі будзьце, не зрушце з месца апорныя блокі, — папярэдзіў ён.

— Не зрушым, — з упэўненасцю адказаў камандзір. — Паставім распоркі. Асцярожна будзем засыпаць.

Я слухаў гэтую размову і пераконваўся ў справядлівасці начальніка ўчастка М. М. Ануфрыенкі, калі ён гаварыў пра Валодзю, што гэта — думаючы, вынаходлівы камандзір. Касабукін не чакае ўказанняў, а кожную задачу імкнецца вырашыць сам. І заўсёды талкова. Яму толькі тэхніку давай. Таму мяне ўжо не здзіўляла, якім гэта чынам брыгада будаўнікоў узводзіла на канале трубу за 8 дзён, калі па норме патрабаваўся цэлы месяц.

Валодзя жартуе:

— Нашы хлопцы працуюць і адразу ж думаюць. А то навошта ў іх галовы? Глядзі, ды да нечага дадумаюцца. Прыкінем, прымяркуем — зручней, лягчэй.

Я папрасіў Валодзю назваць прозвішчы лепшых байцоў.

— Якія лепшыя? У нас ўсе старанна працуюць, — адказаў Валодзя. Калі хваліць, дык усіх... І толькі перад маім ад'ездам ён прасіў:

— Калі можна, успомніце Сашу Дыбко, брыгадзіра. Такіх хлопцаў пашукаць трэба. Амаль самы малады і самы непаседлівы. Закончыць брыгада адну работу — падказваць не трэба: другую знойдзе...

Я РАЗВІТВАЎСЯ з байцамі будаўнічага атрада «Амфібія» з пачуццём вялікага задавальнення. Радавалі не толькі іх працоўныя здабыткі. Студэнты дапамаглі мясцовым гаспадаркам у нарыхтоўцы кармоў для грамадскага статку, для Міхайлаўскай пачатковай школы адрамантавалі парты, перад насельніцтвам выступалі з лекцыямі і гутаркамі. Моладзі надоўга запамятаюцца сумесныя вечары адпачынку, канцэрты мастацкай самадзейнасці, спартыўныя спаборніцтвы.

Б. ВАЛОДЗІН.

СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ

ЧЭМПІЁН МАЛАДЗЁЖНЫХ ГУЛЬНЯЎ

Першакурснік факультэта фізічнага выхавання Віктар Выраб'ёў паспяхова выступіў у спаборніцтвах па веславанню на байдарках і каноэ па праграме Ўсесаюзных маладзёжных гульняў. На адзіночцы ён з лепшым вынікам закончыў кіламетровую дыстанцыю.

Чэмпіён абараняў гонар нашай Радзімы ў розыгрышы маладзёжнага першынства Еўропы па веславанню на байдарках і каноэ. Тут Віктар выступіў таксама нядрэнна. Ён заваяваў чацвёртае месца.

ПЕРАМОГА ПЛЫЎЦОЎ

На асабіста-камандным чэмпіянаце Беларусі па плаванню вялікага поспеху дабілася зборная каманда нашага ўніверсітэта, якая выступала ў саставе майстроў спорту А. Цікленковай, У. Хомчанкі, А. Шчэрбы, Ю. Русевіча, Н. Болатавай, І. Герасімчук, В. Міхедавай. У агульным заліку яна набрала 83,5 ачка і на 52 ачкі апярэдзіла другога прызёра чэмпіяната — каманду ІФК. Нашы плыўцы за камандную перамогу ўзнагароджаны Дыпломам Камітэта па фізкультуры і спорту пры Савеце Міністраў БССР.

ПОСПЕХ ЛЕАНІДА ГОЛЬБІНА

Сталі традыцыйнымі турніры шахматыстаў Прыбалтыйскіх рэспублік і Беларусі па шахматах. На гэты раз турнір праводзіўся ў Гомелі. У ім удзельнічала чатырнаццаць мацнейшых майстроў і кандыдатаў у майстры.

За шахматным столікам змагаўся і студэнт нашага ўніверсітэта кандыдат у майстры Леанід Гольбін. Яго выступленне можна прызнаць выдатным. Сярод сапернікаў па рангу ён выступіў лепш за ўсіх.

На рахунку Леаніда — перамогі над членам зборнай студэнцкай каманды краіны, адным з мацнейшых шахматыстаў Беларусі Віктарам Купрэйчыкам, гомельскім майстрам Аркадзем Палікарпавым, нічыя з літоўскім міжнародным майстрам Уладасам Мікенасам і іншымі прызнанымі аўтарытэтамі старажытнай гульні.

У агульным выніку Л. Гольбін набраў 7,5 ачка з 13 магчымых і заняў у турнірнай табліцы ганаровае пятае месца.

НА ШАХМАТНАЙ АЛІМПІЯДЗЕ

У Ленінградзе праходзіла ўсесаюзная шахматная алімпіяда прафсаюзаў. У ёй удзельнічаў і студэнт нашага ўніверсітэта першаразраднік І. Славін. Спаборніцтвы праходзілі па швейцарскай сістэме. І. Славін набраў чатыры ачкі і заняў 26 месца пры 43 удзельніках алімпіяды.

ВЫЗНАЧЫЛІСЯ Ў МАСКВЕ

Па ініцыятыве Маскоўскага гарадскога камітэта ДТСААФ у Маскве нядаўна праводзілася адкрытае першынство сталіцы па ваенна-прыкладным мнагаборстве, у якім удзельнічалі зборныя каманды Беларусі, Украіны, Грузіі, РСФСР і два калектывы Масквы.

Нашу рэспубліку на маскоўскім першынстве прадстаўлялі спартсмены СК ЧБВА, а таксама выкладчык Гомельскага ўніверсітэта В. Максіменка. Ва ўсіх нумарах праграмы беларусы выступілі паспяхова. У агульным заліку яны заваявалі першынство і пераходны прыз МГК ДТСААФ. Вялікі ўклад у перамогу ўнесла В. Максіменка. У прыватнасці, яна заваявала другое месца ў ваенізаваным кросе і ўзнагароджана памятным медалем, паказала добрыя вынікі па іншых відах мнагаборства.

НА ПРАСТОРАХ СОЖА. Фота А. Рудчанкі.

ПРЫЗЁР РЫНГА

У мінулую нядзелю ў Гомелі закончыўся розыгрыш першынства Беларусі па боксу. На гэтых спаборніцтвах дабіўся поспеху студэнт нашага ўніверсітэта Валерый Пак. Ён стаў сярэбраным прызёрам у вагавой катэгорыі да 51 кг.

На здымку: паўфінальны бой Валерыя Пака (злева) з мінскім спартакаўцам Мікалаем Сініцам. Паядынак закончыўся пераканаўчай перамогай нашага спартсмена.

СУДЗІЛІ НА ЎНІВЕРСІЯДЗЕ-73

На працягу дзесяці дзён аматары спорту з вялікай увагай сачылі за спартыўнымі баталіямі Універсіяды-73. У якасці суддзяў у ёй удзельнічалі выкладчыкі факультэта фізічнага выхавання нашага ўніверсітэта суддзі Усесаюзнай катэгорыі М. П. Талстапятаў, Б. А. Царыкаў, В. І. Селіванаў. Дэкан гэтага факультэта А. Ф. Семікоп уваходзіў у састаў арганізацыйнага камітэта па правядзенню Сусветных студэнцкіх гульняў.

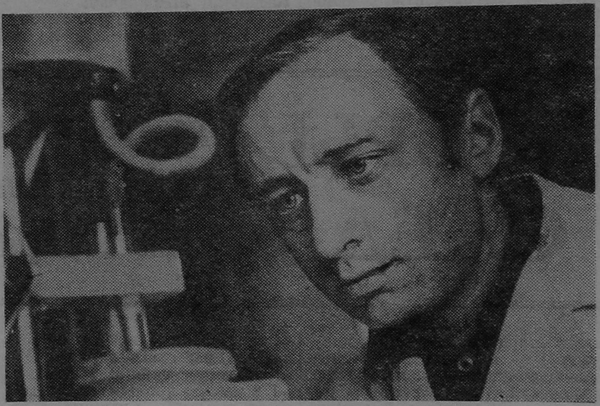

НА ЗДЫМКУ: кандыдат у майстры спорту студэнт IV курса факультэта фізвыхавання Мікалай Бухараў за даследчай работай.

СТУДЭНЦКІ СЛОЎНІК

АБІТУРЫЕНТ — як і слова «студэнт» мае аднолькавы канчатак. Уся справа ў тым, як пачаць.

СТАРАСТА — студэнт, які ўдала аб'ядноўвае ў сябе думку дэканата і думку групы.

СЕСІЯ — ланцужок варфаламееўскіх начэй перад кожным з экзаменаў (ў прыватнасці месяц). Дзесяць такіх месяцаў — і дыплом у кішэні.

СТУДЭНТ — чалавек з добра паставленым голасам прыемнага тэмбру, са здольнасцямі спартсмена-прафісіянала, з вялікімі арганізатарскімі здольнасцямі. Часам яго можна нават пабачыць на лекцыях.

КАРЫСНЫЯ ПАРАДЫ

Не супярэч экзаменатару, ён лепш за цябе ведае, што ты ведаеш.

Паважай старасту, бо ён улічвае твае пропускі.

Не забывай, што акрамя Дня здароўя, Дня студэнта, Дня рыбака, могуць быць і дні вучэння.

У СВЕЦЕ МУДРЫХ ДУМАК

Не вый, калі дэкан наступіць на твой «хвост».
Студэнтаў па вясне лічаць.
У кішэню не ўсунеш таго, што месціцца ў чужой галаве.
Не спі на лекцыях — праспіш званок.
Іншыя студэнты падобны яшчарыцы — згубіўшы «хвост», набываюць новы.
Чаго не зразумееш на лекцыях — пазнаеш на экзаменах.

ПА СІСТЭМЕ ЙЕГАЎ

ЗАМЕСТ ФЕЛЬЕТОНА

Гэтага студэнта я прыкмеціў ужо на першай лекцыі. Ён сядзеў за апошнім сталом у адной і той жа позе і ўважліва слухаў усё, што я гаварыў. Ні аднаго руху. Увесь — увага! Спачатку мяне крыху здзівіла такая пільнасць. Зрэшты, падумаў потым, матэрыял для студэнта сапраўды новы, выкладаю я яго, здаецца, цікава.

На другой лекцыі я хацеў па гэтаму студэнту кантраляваць свой кантакт з аўдыторыяй: шмат лягчэй весці размову, калі бачыш, як цябе ўспрымаюць. Аказалася, што той самы ўважлівы слухач не вядзе ніякіх запісаў. Што ж, канспектаванне лекцый — закон для студэнта, хоць кожны з іх працуе і ў аўдыторыі, і ў бібліятэцы, выходзячы са сваіх схільнасцей, здольнасцей. Пры ўсім тым, аднак, як сцвярджае вопыт, запісы за выкладчыкам карысныя і неабходныя. Карацей, я страціў усялякі інтарэс да галёркі, дзе сядзеў мой «пільны» студэнт.

І ўсё ж мяне цягнула да яго нібы магнітам. Чаму? Што? Мабыць, поза, калі так можна сказаць, — дзелавіта сканцэнтраваная, зацікаўленая і разам з тым свабодная. А вочы, вочы? Адкрыты, чысты погляд. Я нават пазайздросціў гэтаму чалавеку. Якая арганізаванасць, вытрымка!

Я падышоў да яго. Ніякай рэакцыі. Як сядзеў, так і сядзіць. Дыханне глыбокае і свабоднае.

— Заняткі скончыліся, час дамоў, — злёгку пацiскаю яго за плячо.

— А? Што? — схамянуўся студэнт, залыпаў вачыма і са збянтэжаным відам дадаў: — Прабачце, паспаў трошкі.

— Як паспаў? — стрымліваючы сябе, спакойна спытаў я студэнта. — Вы ж так слухалі маю лекцыю. Я за вамі ўвесь час назіраў. Не, не можа быць?

— Можа, — ужо цвёрда адказаў студэнт. — Некалькі год трэніраваўся, каб навучыцца спаць седзячы і з адкрытымі вачыма.

— Ведаеце, — перайшоў ён на шэпт, — па сістэме йегаў.

Чымсьці вельмі вострым кальнула ў сэрца. Баючыся, каб не атрымаць другі інфаркт, я павольна апусціўся на крэсла...

М. РЭГІСТАНАЎ.

З УСМЕШКАЙ

— У нас забудзь пасловіцу «Цішэй едзеш — далей будзеш».

— Не адпускай бараду. Інакш можа з'явіцца «хвост».

— Думаючая машына зможа замяніць не ўсіх спецыялістаў — толькі думаючых.

— Захоўвай «сухі» закон, не «плавай» на экзамене.

УВАГА! УВАГА!

Хто любіць газетную справу, хто хоча паспрабаваць свае сілы ў літаратуры, каго хвалююць студэнцкія праблемы!

Празаікі і паэты! Мастакі і фатографы! Прыходзьце ў рэдакцыю газеты «Гомельскі ўніверсітэт». Мы заўсёды вам рады!

Рэдакцыя газеты працуе ў корпусе № 4 універсітэта: вул. Савецкая, 28, 7-ы пакой. Наш нумар тэлефона: 5-40-60.

Рэдакцыя газеты «Гомельскі ўніверсітэт».

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

АЗ 35574 «Гомельский университет» — орган парткома, ректората, комитета ЛКСМБ, профкома и месткома Гомельского государственного университета (на белорусском языке). Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітэта Савета Міністраў БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Заказ 4887